

ایات طبر کے

علامہ حسن زادہ امکی

بسم الله که مبداء کائنات

بسم الله که سرپرست حیات

بسم الله که کلید مشکلات

بسم الله که شافع عرصت

یک و چار و هفت و یک هزار و یک نوم

ت نوم هست و ت نوم مرکز نبوت کوم

هفت در یوم کتب بود صد هزار بار

توم بون و ت نوم هست که نبوت توم

ذکر یونسی باب مراده یارون

حاجت بخوابین خدا جواده یارون

شکار خاقل صید صیاده یارون

دنیا صیاد و شیون شیاوه یارون

حر سو رو که نور خدانه یارون

این نور خدا بی اتهمانه یارون

مردده که در ارض و سمانه یارون

سرتا قدمش صدق و صفانه یارون

ناشونه سرچشمک بزوستاره

مره به چشمک ما کرده این اشاره

عاشق که به شو بزیه بی قراره

بی قراره که گاه دیدار یاره

ماه رمضان ماه خدای یارون

ماه روزه و ذکر و دعا یارون

قرآن بخونین شمه شفاء یارون

حاجت بخوابین حاجت رواه یارون

شاه لافقی و بیل آتی علی نه

بعد از مصطفی امه آقا علی نه

خزونه علم الانام علی نه

ای آینه خدانا علی نه

شکار تا فاضل نبوه شیر نخونه

وجه تا برمه کنه شیر نخونه

مرد روزگار نامرد دست نشسته

ساله با کرده شکاره شیر نخورنه

توره که دارمه مال و مناله کورمه

زرره که دارمه سنگ و سفاله کورمه

اونی که وسته یاد یارم نایه

حرف زیادی و قیل و قاله کورمه

اتما چکده او بون چی نایه

ریکاه و کجاء خوش نایه

صاحب هزارون اوقا نایه

از قدرت اون جانه خدا نایه

من کی ہستہ کہ بووم تورہ خواہ

من چی ہستہ کہ بووم تہ فدامہ

شہ خودہ کہ اشہ اناکہ دامہ

تہ سلیہ کہ مہ سرورہ پادشامہ

اوندل کہ بہ تہ عشق کر فغانیہ

اوندل کہ و تہ بارہ خریداریہ

وشناسک پیش دم بدین خورمہ قسم

سک ہم ورہ خوارنی وکنہ خوارنیہ

امی ونگ شام آدان بمونہ مہ کوش

مہ تن بلرز سن و مہ دل بمونہ جوش

ای روزه شوکتی و شوره کتی روز

ناگهون کتبه برو چاکس دوش

وضو مته نونم شه نازه

خدا ه پیش بوزم راز و نیازه

اشو جمعه شومس و امیدوارمه

احیا باکنم همین شوه درازه

اشونه تاریکی چته مزه دانه

مزه شومای ماه روزه دانه

مه دله تته اشو چی کار و بوشه

انه آه و ناله دانه و سوزه دانه

اشومن چترارونیاژا کت

چتراراکردوم و نماژا کت

تا دل سحر بر سیه دل وا

دیاشه جانده آمی پروازا کت

بشوتسه جام حجم جهون نمانه

جام طلسمی هست و کرون بهانه

نوشته که در مغزی از امانده

همین هست که خدامره هدانه

جانی که ته بسزیه صفاندانه

کاری که ته بسزیه سزاندانه

شاهی که تہ درختہ کہ انجمنہ

پچارہ بہای یک کہ اندانہ

مہ دستہ ہاس کہ زمی کسیر بایہ

مہ چک تلہ دکت و ناگزیر بایہ

گتہ مہ کہ سپریمہ شہ کارہ رسمہ

کارہ رس نیمہ اساکہ سپر بایہ

تہ تیر کہ بدل، منیشہ چتہ خوارہ

زخمی کہ تو بزونی چی مزہ دارہ

دشمن کرمی نرمی چی نا کو ارہ

آمی کہ شنی گتہ ونہ بلارہ

گنه پیش بوم حرفی پیدا ٻاکنم
تا ٻئونم ته وصف و سنا ٻاکنم

آی توشه دونی چی نازنین و جودی

مره لفظ ٻاده که من ادا ٻاکنم

اگر ته مجنون ٻوأم پس چی ٻوأم

اگر ته قربون ٻوأم پس چی ٻوأم

اگر ته و سر مه جانہ خارہ ٻدم

دکوه و ٻامون ٻوأم پس چی ٻوأم

برزیکر و نه بدیمه منجه جار

منجه جارہ و چین کردنه خوار خوار

گنه پیش بوم حرفی پیدا ٻاکنم
تا بونم ته وصف و ثنا ٻاکنم

آسی توشه دونی چی نازنین وجودی

مره لفظ ٻاده که من ادا ٻاکنم

اگر ته مجنون بوم پس چی بوم

اگر ته قربون بوم پس چی بوم

اگر ته و سر مه جانہ خارہ ہدم

درکوه و نامون بوم پس چی بوم

برزیکر و تہ بدیمہ منجہ جار

منجہ جارہ و صین کردنہ خوار خوار

مره باوتنه ای جانہ برار

شہ دکاشته و جین ہاکن و خوار وار

مُن نہ مرد این و رونه مرد او نور ہستہ

مُن کر قمار دل و شہ جانہ دلبر ہستہ

مُن بیہ اتما کلو او دکتہ پتہ زغال

سکر کہ کہ اُسا خورشید خاور ہستہ

تاشہ خودہ بر کنار ہاگردمہ از کیر و وار

پادشاہ اقدار ہفت کشور ہستہ

توشہ خودہ اشنی نونی کی ہستی ای برار

مُن شہ خودہ اشمنہ و پیمہ کہ محشر ہستہ

لطف اون جانہ خداہستہ کہ در دیای علم

ہم کہ کشتی ہم کہ لنگر ہم کہ بندر ہستہ

دین پاک مصطفیٰ رہ بہ علی مرتضیٰ

ہم سپاہ و ہم سلاح و ہم کہ سگر ہستہ

نصف شوکہ پر سہ کیرمہ وضو ختمہ نماز

کہہ چی پرواز با این کہ بی پر ہستہ

شوکہ بیہ شوپر حرور خوانہ شوہ پر زنون

جانہ آمی من مگر کمتر ز شوپر ہستہ

خوانی از ستر حسن سردیاری دون کہ من

بندہ فرمونبر آل ہستہ

متاع عشق چي بازار دايانه

خریدارون بی آزار دايانه

خریداری چو بلا طاهر لر

خریداری چون من در لار دايانه

((بوين چه ما بوين چه ما))

به روز و شو حضور دار بوين چه ما بوين چه ما

بشه دله سوي نور دار بوين چه ما بوين چه ما

آتی به حرفه گوش دار آتی شه جا سروش دار

حراس مرگ و کور دار بوين چه ما بوين چه ما

همیشه ذکر یار دار ز بوين و گوشه خوار دار

دو چشمه مثل کور دار بوين چه ما بوين چه ما

پُرت و پلان و نا و نا و چون و چران و نا و نا و

نه زره دار نه زور دار بوین چه ما بوین چه ما

باؤ خدا خدا خدا تو بادشاه و من کدا

مُرّه به عشق و شور دار بوین چه ما بوین چه ما

دل هست و جای دلبره نه جای شخص دیگره

رشته از خود دور دار بوین چه ما بوین چه ما

اتی شه سرگتی بُزن توره همه حتی بُزن

تو شه عقل و شور دار بوین چه ما بوین چه ما

حسن تو در روز خود نوین شه خوده یک خود

ش کازه جمع و جور دار بوین چه ما بوین چه ما

مہرہ در کوه ووشہ چتہ خوشہ

بخورم و اش و ولک کوه ووشہ

نہ نومی بوزم از این و از اُون

نہ از خوش و خوش و تہ شہ و مہ شہ

مہرہ بشاسین حسن عبد اللہ مہ

اہل لار جون از قریہ می ابرامہ

الحمد لله کہ بندہ می خدامہ

امت محمد بن عبد اللہ مہ

شیعہ می پاک علی مرتضامہ

نوکر بی بی فاطمہ می ز حرامہ

همنوم امام حسن مجتبا

ذاکر حسین شهید کربلا

و نه نه و چه ی مؤمن فدای

هر چی خوانتم خدا با و تہ پدای